

«Laudato Si'»: una crida viva

Dm, 14/06/2016 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Setmana de la Laudato Si': Una celebració global del primer aniversari de l'Encíclica

L'encíclica "ecològica" del Papa Francesc, *Laudato si'*, complirà el seu primer aniversari aquest dissabte. Per aquest motiu, aquesta setmana a molts indrets del món hi haurà actes i iniciatives diverses per promoure'n el coneixement i les actuacions que inspiren els seus ensenyaments i propostes.

La iniciativa la promou i coordina el [Moviment catòlic mundial per al clima](#), que té un dels seus principals centres d'influència als Estats Units. També el CELAM (Consell Episcopal d'Amèrica Llatina) està participant al costat de la Confederació Interamericana de l'educació catòlica, l'ens que engloba bona part de les religioses dels Estats Units, és a dir la *Leadership Conference of Women Religious (LCWR)*, i altres òrgans vinculats amb les comissions *Justícia, Pau i Integritat de la Creació*. Més de mil parròquies i comunitats han proposat accions al llarg d'aquests dies.

Sembla que la iniciativa ha quallat i té especial rellevància al llarg de tot el continent americà i de manera més escadussera a altres zones del planeta. En el nostre context, però, el ressò ha estat quasi inexistent.

En l'àmbit eclesial potser també som una mica víctimes del que ja s'anomena dictadura de l'actualitat. La capacitat d'iniciativa de Francesc ens aporta punts d'atenció, reflexions i propostes diverses. Recordant només allò més destacat en aquest any des de la publicació de la *Laudato*, hem viscut la proclamació de l'Any de la Misericòrdia, que justament ara estem celebrant i, fa prop de tres mesos, la publicació de l'exhortació apostòlica *Amoris lætitia* amb la que el Papa recull els resultats dels dos darrers Sínodes sobre la família convocats els anys 2014 i 2015.

No es tracta de passat pàgina a cada document i iniciativa per atendre'n un altre. Cada passa té els seus destinataris principals, els seus temps i demana un tipus d'atenció i de resposta determinat.

Una actualitat sostinguda, una tasca lenta i constant

Laudato si' és un text cridat a marcar una època a l'Església o, si més no, a la seva doctrina social. Si en el moment de la presentació ja es parlava d'aquesta encíclica com la *Rerum novarum* del segle XXI, un any després, la percepció que es tracta d'un text de llarg recorregut i que mereix ser treballat a fons i des de molts àmbits no ha disminuït, ans al contrari.

Laudato si' és, entre moltes altres coses, una crida a la conversió. Una crida i un camí per a un canvi profund de caràcter interior però que es verifica en el canvi de mentalitat i en el canvi d'hàbits i capteniments en totes les esferes de la vida humana. No és, per tant, un text o una idea que puguem "despatxar" fàcilment.

El treball de la *Laudato si'* al si de l'Església ha de ser un treball capil·lar, d'assimilació lenta però profunda per tal que esdevingui veritablement transformadora. És una crida en tots els camps: l'espiritualitat, l'educació, l'ètica, la política, el coneixement, la gestió... Per això implica tot tipus d'institucions eclesials i d'inspiració cristiana -acadèmiques, comunitàries, pastorals...- i a tota persona que se senti interpel·lada pel missatge de Jesús. Per tot això aquesta crida ha de ser especialment viscuda en tota institució educativa.

Els homes i dones del nostre temps som durs de cor. Que la radical novetat de *Laudato si'* ens penetri i ens transformi no serà cosa de quatre dies. La seva actualitat es perllongarà en el temps i el procés d'assimilació necessitarà estudi, acció i pregària.